

Odalarda Son Bakış

– 11caferabi12 · 15 Kasım 2021

Olsa da gönlün yükseklerde, başın dışarıda, Yok başka isim dünyada, bir tek senmişsin, Üstüme yürüdü tepeden tırnağa coşan selin, Yücelerde yatan sevdam, bir tek senmişsin... Aşkın ruhumu yakan, giyilmez gömlekti, Kalbimde tutuşturduğu alevle tutuldum, Birde sesini yüzüme vuran hatıralar var, Aşkın kuralı buymuş, sende unutuldum... Şimdi gecenin düşüncesi, olmuyor sükûnu, Çünkü, bu hayatımın, enkazında bıraktın, Peşinden sürüklüyorlar, gölgeler doyasıya, Arzulaniyor sun, gönlüme, sel misali aktın... Hoşuna mı gidiyor, başka yerde uyanmak, Taş yatak mı oldu, sana sunduğum dizlerim, Yalnız sesini duyduğum, çatdaki kumrular, Birde yalnızlığın sesi var, köşelerde gizlerim... Zaman bize gülmüyor, gelecek parlak değil, Güzel düşlerle uyanamam, uyku arasında, Sabah olur gün acı, anıların yaşanırken, Düş dalgaların büyür, kendi yaygarasında... Dinginliği özlemek, başa selamet istemek, Gece kopan gürültü, hasretliğin okunuşu, Uzanınca pencereden geceye, yokluk ışığı, Dünyamdan yalıtıyor, aralıksız dokunuşu... Sebep sin durgunluğa, bıraktın yalnızlığıma, Karalara boyadın, masmavi gökyüzümüzü, Aşkın havası esti, başımın üstünde tanığım, Nasıl yaşattın, parlamadan, söndüğümüzü... Gözlerin aynalarda, dudakların odamda, Gerçeği biliyorsun, onlar aşkına bulmuş, Bir ortama dokunur, bir de yalnızlığıma, Bende bıraktığın sa, odalarda son bakış... Veysel Kimene Sevda Şairi (Kemal Yenice)